

150725

Hur man möter frestelser

Kristus såg att det inte var möjligt för människan att segra i sin egen kraft. Därför kom han personligen från härlighetens tron, och klarade den prövning som Adam hade misslyckats med att klara. Han motstod fiendens frestelser å människans vägnar, och gjorde det möjligt för människan att segra å sina egna vägnar genom tro på honom. Satan visste att allt hängde på resultatet av hans ansträngningar att besegra Kristus. Han visste att om Kristus bestod provet som Adam misslyckats med, skulle frälsningsplanen genomföras och hans egen undergång vara säker. Han såg att han antingen måste segra eller bli besegrad. Avfällingens alla krafter uppbyggades mot Guds Son. Kristus gjordes till måltavla för alla helvetets vapen. Satan använde all sin energi i ansträngningen att få Kristus att vackla från sin trohet. Från öknen till Golgata piskade fiendens vredes storm mot Frälsaren, men ju skoningslösare den slog desto fastare höll Guds Son fast vid sin Faders hand, och trängde framåt på sin blodstänkta stig. Alla Satans ansträngningar att övervinna honom visade bara hans fläckfria karaktär i ett klarare ljus.

I vår egen kraft är det omöjligt för oss att segra i kampen mot synden. Men Kristus känner våra behov och vår svaghet. Han kom till denna värld som en människa, och levde som människa ett liv i lydnad. Vi kommer aldrig att förväntas lida som han led, för på honom lades hela världens synd, för att vi skulle kunna få evigt liv. Han utstod vanära, hån, förolämpningar och en skammens död.

Vi kan inte förvänta oss att vinna seger över synden utan att utstå lidanden, eller att vinna segrarens belöning genom svaga ansträngningar. Tänk på hur mycket det kostade Frälsaren när han kämpade mot frestelsen i vildmarken. Han fastade och bad i fyrtio dagar. Svag och utmärglad av hunger, sliten och tänd av mental vanda, var "hans utseende vanställt mer än andra människors och hans gestalt oansenligare än andra människobarns."

Det kristna livet är ett liv av ständig kamp. Det är en strid och en marsch. Varje lydig handling, varje gärning av självförnekelse, varje prövning som modigt uthärdats, varje frestelse som motståtts, varje seger som vunnits, är ett steg framåt i marschen mot evig triumf.

Det finns hopp för människan. Kristus säger, "Den som vinner seger, honom skall jag låta sitta med mig på min tron, likasom jag själv har vunnit seger och satt mig med min Fader på hans tron." Men låt oss aldrig glömma att de ansträngningar vi gör i egen kraft är fullständigt

värdelösa. Vår styrka är svaghet, vårt omdöme är dårskap. Bara i Segrarens namn och styrka kan vi segra. När vi är pressade av frestelser, när okristna begär kräver herraväldet, låt oss sända upp ivriga, enträgna böner till vår himmelske Fader, i Kristi namn. Detta kommer att ge oss gudomlig hjälp. I Frälsarens namn kan vi vinna segern.

Om vi, när vi ser syndens syndighet, faller hjälplösa ner inför korset och ber om förlåtelse och styrka, blir våra böner hörda och besvarade. De som lägger fram sina böner för Gud i Kristi namn kommer aldrig att bli avvisade. Herren säger, "den som kommer till mig skall jag aldrig någonsin kasta ut." "Han vänder sig till de utblottades bön och föraktar den inte. "Vår hjälp kommer från honom som håller allt i sina händer. Den frid som han sänder är en försäkran om hans kärlek till oss.

Inget kan vara mer hjälplöst och ändå så oövervinnerligt som den själ som känner sin betydelselöshet, och förlitar sig fullständigt på den korsfäste och uppståndne Frälsarens förtjänster. Gud skulle sända varenda ängel i himlen för att hjälpa den som lägger hela sin förtröstan på Kristus, snarare än låta honom bli övervunnen.

Om vi accepterar Kristus som vår vägvisare kommer han att leda oss säkert längs den smala vägen. Vägen må vara ojämn och full av törnen, och uppforsbacken brant och farlig. Det må vara fallgropar till höger och vänster. När vi är trötta och i behov av vila kan vi tvingas sträva vidare, när vi är svaga kan vi tvingas att slåss, men med Kristus som vår vägvisare kommer vi inte att misslyckas med att nå himlen. Kristus själv har vandrat på den ojämna vägen som ligger framför oss, och jämnat till den för våra fötter. Vägen är upplyst av honom som är världens ljus. När vi följer efter i hans fotspår blir stigen ljusare och ljusare tills det blir fullständig dag.
- The Signs of the Times, 29 oktober 1902

Översättning: S. Gundler